

חדשות עולם הספר

במה ליוצרים ועורכים תורניים

גיליון 1

דבר המערכת

שמחים אנו להגיש בפניכם ירחון דיגיטלי, העוסק בעולם הספר התורני. תוכלו לצאת עמנו למסע חודשי, לגלות מה נעשה לפני ומאחורי הקלעים, מושגי ספר מחכימים, ספרים חדשים היוצאים ממכבש הדפוס, על עריכה תורנית, שימוש במאגרי הידע השונים, חדשות מעולם הספר ועוד. העורך

מדברי רבותינו

לקראת "יום היוצר התורני" שנערך בראש חודש סיון תשע"ט, הפליגו גדולי הדור בשבח כתיבת חידושי תורה. הגאון הגדול רבי משה הלל הירש שליט"א התבטא: הכתיבה גורמת לבן אדם לחיזוק, להבין יותר את מה שהוא למד, זוכר יותר טוב, ויש בזה תועלת גדולה. כ"ק האדמו"ר מנדבורנה שליט"א ציין: בגמרא מבואר, שהקב"ה הראה למשה בסיני כל מה שעתידי תלמיד ותיק לחדש. לכן כל מחבר ספר יש לו נגיעה במשה רבנו, כי כל חידוש וחידוש הוא תורה שנמסרה למשה מסיני, והוא מוסרה לעם ישראל, כמשה רבינו שמסר התורה לעם ישראל.

חדשות הספר

אחת מיצירות המופת שיצאו לאור בתקופה האחרונה, היא ללא ספק ספר "ריבית מבואר למעשה", המקיף את כל הלכות ריבית הנוגעות לכל אדם דבר יום ביומו.

הרה"ג רבי יהודה קופרמן שליט"א יצק אל דפי הספר, בשפה קולחת וברורה, את כל ההלכות הנדרשות עבור שומרי התורה, לעסוק במשא ומתן, ללוות ולשלם בדרך המותרת, תוך הדגמת מקרים שכיחים בימינו אנו.

הספר מעוטר בהסכמותיהם הנלהבות של הרה"ג רבי מנחם צבי ברליון, הרה"ג רבי בונים שרייבר, הרה"ג רבי אברהם קפלן, הרה"ג רבי פנחס וינד והרה"ג רבי עמרם פריד.

נציין את דבריו של הרה"ג רבי פנחס וינד בהסכמתו: "ודבר גדול עשה בזה למען יוכלו כולם ליהנות מדבריו, ולשנן על ידי זה את ההלכה למעשה".

שאלת חכם

לא אחת אני שואל את עצמי, מדוע יש ספרים שהעיון בהם ברור ונעים גם בלימוד ממושך, ואילו עיון בספרים אחרים - אפילו לזמן קצר, נותן תחושת עייפות וחוסר מיקוד?

התשובה לשאלתך מורכבת מכמה וכמה פרטים, במסגרת זו נעמוד על העיקרית שבהם. נוחות הקריאה נובעת משימוש בגופן מתאים, הן לגוף הספר והן לכותרות השונות, ובחירת גודל הגופן המשרת נכונה את חלקי הטקסט השונים. כמו כן חלוקת הכותרות והפסקאות בצורה נאותה משפיע על נוחות הלימוד. לכל אלו אחראי ה"מעמד", הוא מעצב את הספר, ותורם באופן ישיר ללימוד יעיל ופורה. לכן ב"נקודה" אנו בוררים בקפידה את המעמדים שלנו, כדי שבסופו של תהליך לא תרצו להניח את הספר מהיד.

יש לך מושג?

'חלון'

את תוכן הספרים - הטקסט, אנחנו מחלקים לפסקאות. החלוקה נותנת לעין והשכל לעבד את החומר, וכן להמצאות נוחה ברצף העיניים.

כדי להקל על הלומדים, ובכדי ליצור הפרדה ברורה ולהתמצאות נוחה בין הפסקאות השונות, מקובל שכל תחילת פסקה נושאת שינוי, הגורם לעין לזהות בנקל את מיקומה.

ישנם כמה דרכים ליצירת בידול: רווח בין הפסקאות, הזחת שורה ראשונה, הדגשת ו/או הגדלת המילה הראשונה, ויש המהדרים גם בבחירת גופן שונה למילה הראשונה.

בידול נוסף, שהשימוש בו נפוץ מאד, הוא השארת חלל תחת המילה הראשונה, גודל החלל משתנה לפי אורך המילה. מקובל לכנות את החלל בשם **"חלון"**.

אמת שלידתו של החלון נעשתה מכורח המציאות, בימים עברו, כאשר היו סוודרים את אותיות העופרת על גבי ה"לוחות", האותיות המודגשות שנועדו לסמן את תחילת הפסקה, היו גדולות במעט מהאותיות "הרגילות", ולא אפשרו לשבץ אותיות תחתם, וכך התרגלנו למראה החלון, שהפך לחלק בלתי נפרד מספרי הקודש.

פינת העורך התורני

שני נסמכים לסומך אחד

התופעה בה נעסוק הפעם היא: "שני נסמכים לסומך אחד". הכלל האמור עוסק בשני מילים או יותר, הנסמכות למילה אחת, לדוגמא: "כניסת ויציאת השבת" - המילים "כניסה" ו"יציאה" נסמכות למילה שבת.

אם נרצה, נוכל גם להתנסח: "כניסת השבת ויציאתה", הרבה פעמים נמצא כי האופן הזה מיקל על הניסוח והביטוי.

במקורות אנו מוצאים את שתי הופעות, מחד: "מִבְּחַר יָטוֹב לְבָנוֹן" (יחזקאל לא, טז), ובדברי חכמים: "טעם ומראה

יין" (פסחים קח:), ומאידך: מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וְחִילוֹ" (שמות טו, ד), או: "דְּבָרֵי חֲכָמִים וְחִידוֹתָם" (משלי א, ו).
 אמנם אם נרצה לכתוב את הזמנים של כניסת ויציאת השבת, נעדיף את הניסוח הראשון "זמני כניסת ויציאת השבת".
 נבחין שאין הגבלה על מספר הנסמכים זה בזה, כמו כן, גם במקרא אנו מוצאים משפטים בעלי שלשה נסמכים, לדוגמא: "אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גִרְשׁוֹן" (במדבר ד, מא).

מבין לקוחותינו

נקודה | הוצאה לאור - 0723167198 - A80699+90@gmail.com